

Nr 166

Av fröken **Stenberg m. fl.**, om ändring av fyr- och båkavgifterna.

(Lika lydande med motion nr 223 i Andra kammaren)

Enligt nu gällande principer skall sjöfartsstyrelsens verksamhetsgrenar arbeta enligt självbärande trafik- och taxepolitiska målsättningar. Denna politik måste i och för sig erkännas vara sund, enär den frampressar ett nödvändigt ekonomiskt tänkande i det statliga verket på samma sätt som normalt gäller för det privata näringslivet. Målsättningen i fråga drabbar då också bland annat den statliga isbrytningen, vilken, om den avgiftsbelägges, i sin tur medför negativa återverkningar på de norrländska basindustrierna. Dessa svarar för en stor del av sysselsättningen i våra nordligaste län. Det framstår därför som ett väsentligt samhälleligt intresse att främja deras fortlevnad. En avgörande faktor för dessa företags räntabilitet är de höga transportkostnaderna. Det kan alltså finnas skäl för att göra avsteg från den ovan nämnda principen beträffande isbrytningen till våra nordliga hamnar.

Från näringspolitisk synpunkt bör målsättningen vara att utöka handels tonnaget med hög isklass. Detta kan uppnås genom att handelsfartyg med hög isklass premieras medelst lägre fyr- och båkavgifter än övriga fartyg. Effekten av ett sådant förfarande skulle vara att havsisbrytarnas assistansförmåga skulle öka avsevärt, med minskade totalkostnader som följd.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om förslag till ändring av nu gällande fyr- och båkavgifter så att handelsfartyg av hög isklass erhåller lägre avgifter än fartyg av låg isklass.

Stockholm den 23 januari 1968

Gunvor Stenberg (h) Bertil Strandberg (h) Thorbjörn Fälldin (cp)
